

højere Grad, siden vi fik Alderdomsforsørgelsesloven, ved at holde Folk borte fra Fattigvæsenet. Men naar Forholdet er saaledes, at der i Virkeligheden de fleste Steder bliver givet rigeligt — jeg siger ikke, at det ikke kunde være ønskeligt, at der blev givet endnu rigeligere, men i hvert Fald have de stor Sympati omkring i Kommunerne for at støtte disse Kasser — tror jeg ikke, at dette ekstraordinære Bidrag, hvorom der her er Tale, i Virkeligheden vil komme til at gavne de fri Fattigkasser i nogen nævneværdig Grad, hvorimod jeg mener, at det er retfærdigt, at Statthæderne saa en Del af de Udgifter tilbage, som de ere komne af med gennem Hartkornskatten. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (S. Jensen), at naar han før sagde, at Folk, der købte Ejendomme paa Landet, vidste, at der paahvilede dem saadanne Hartkornskatter, er dette jo meget rigtigt. Men lad os tænke os, at en Mand har købt en saadan Ejendom for 20 Aar siden, da vi havde andre Produktionspriser. Den Gang var Hartkornskattebeløbet til Sognekommunerne ikke nær saa stort som nu; det er stadig blevet ved at stige, thi Hartkornet har altid været det Skatteobjekt, man kunde finde. Derfor er vort Forslag retfærdigt over for de Menninger, som i Virkeligheden nyde godt af de Goder, som Samfundet byder, og som ikke have nogen Hartkornskat at svare, men kun Formueskat til Kommunerne, og som ikke svare noget til Amisrepartitionsfonden, men trods det paa mange Maader nyde Gavn af de forskellige Institutioner, som Hartkornet maa støtte til. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for Hovedforslaget og ikke tiltræder Endringsforslaget, fordi jeg tror, at man ikke opnaar det, man her tilsigter, nemlig at støtte den fri Fattigkasse i nogen nævneværdig Grad.

Jungersen: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion ret længe, men jeg vil kun sige over for det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds (H. Jensen), at jeg tror, det er en daarlig Økonomi, naar mener, at det er rigtigt, at lade Gaardmændene gaa fra deres Gaarde over paa Fattigvæsenet, forinden man hjælper dem. Jeg tror, man hjælper dobbelt, naar man hjælper i Tide. Naar en Mand først er kommen saa lavt

ned, som han overhovedet kan komme, indrømmer jeg det ærede Medlem, at det er vanskeligt at rejse ham. Derjom det ærede Medlem vil lægge Mærke til de statistiske Meddelelser, som foreligge, og se, hvor mange der i de sidste Aar ere gaaede fra Hus og Hjem, tror jeg, han vil indrømme mig, at der gerne kunde være Grund til at tænke paa at hjælpe disse Folk. Det er ogsaa ret mærkeligt, at det ærede Medlem i sin Argumentation stadig hentydede til det store Hartkorn, Grever og Baroner og den Slags. Deri har det ærede Medlem ganske vist Ret, at det ikke er disse Folk, som man særlig skulde komme til Hjælp, men det store Spørgsmaal er, om man overhovedet kan komme det mindre Hartkorn til Hjælp uden samtidig at tage det større med. Kan det ærede Medlem anvise en saadan Vej, skal jeg være villig til at gaa den, skønt jeg vil indrømme, at der er en stor Del af dem, der sidde med det store Hartkorn, der dog lige saa meget og sidde lige saa haardt i det som dem, der sidde med det lille Hartkorn. Endelig vil jeg gerne have Lov til at sige over for det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (S. Jensen), at han kan vende og dreje Indtægten i København, saa meget han vil, saa er dog 3 pCt. af den Kapital, der er her i København, nok for Byen til at skaffe disse mange Herligheder og Bekvemmeligheder, som de have. Og det viser netop, at den store Kapital sidder til Huse i København. Nu skal jeg villig indrømme, at det var rigtigt, derjom København var i Stand til at sætte sin Skat saa højt som vi i Eft. sætte den ude i Provinshyerne. I den By, som jeg repræsenterer, ere de endogsaa oppe paa over 8 pCt., i det mindste have de været oppe derpaa; om de endnu ere saa højt oppe, ved jeg ikke. Som sagt, en højere Statteprocent med en god stigende Skala skulde jeg gerne være med til at hvide dem her i København. Men netop dette Privilegium med de 3 pCt. er det, der drager Kapitalen til København; det er det, som gør, at naar man overhovedet faar samlet nogle Penge ude paa Landet, søger man her ind til København, for her slipper man med 3 pCt., og det er den eneste Dølse, som forlanges af disse Kapitaler. — Jeg har i Ministerialtidende set opgjort, at der findes ikke mindre end 10—12 Mill. Kr. —